

**Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди
Кафедра філософії
Інститут вищої освіти НАПН України
Польське Товариство філософської педагогіки
імені Броніслава Ф.Трентовського (ТРФ)**

За підтримки
**МІЖНАРОДНОГО БЛАГОДІЙНОГО ФОНДУ
«ФОНД ОЛЕКСАНДРА ФЕЛЬДМАНА»**

**Під знаком Григорія Сковороди:
зоряний час української культури**

МАТЕРІАЛИ

III міжнародної науково-практичної конференції

«Освіта у констеляціях постсучасності»

(5-6 грудня 2017 року)

Харків
ХНПУ – 2018

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В АСПЕКТІ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ СУЧАСНОСТІ

А.В. Дмитруха, м. Харків

В даний час, коли виросла диференціація в суспільстві, по-новому складаються умови для утворення, самореалізації молоді. Особливо актуального значення набуває розвиток особистості, як один із основних факторів економічного, соціально-політичного і культурного прогресу країни.

Найбільш сприятливим віковим періодом для включення дитини в творчу діяльність є дошкільний вік, проте поряд з очевидними досягненнями в теорії і практиці вивчення ціннісних орієнтацій особистості, залишається практично не вивченою сфера формування ціннісних орієнтацій в умовах початкової та додаткової освіти, а також можливості впливу на них соціокультурного оточення. Аналіз і результати спостережень дозволили зробити висновок про те, що у кожної дитини ступінь сформованості тих чи інших ціннісних орієнтацій перебувають на різному рівні і залежить від індивідуальних особливостей дітей, особливостей сімейного виховання, соціального оточення і т.д., що вимагає проведення необхідної діагностичної роботи педагога для організації методично обґрунтованої діяльності дитини.

Діяльність дитячих дошкільних установ в Україні спрямована на всебічний розвиток дитини з подальшою адаптацією в суспільстві. Формування моральних ціннісних орієнтацій і зміст виховного процесу залежить від поставлених завдань перед педагогом в сфері впливу на дітей, етапу ієрархії відповідно до вікових особливостей дитини, а також від завдання на певному етапі алгоритму формування мотиваційно-поведінкових і емоційно-чуттєвих компонентів морального виховання. Крім того, цілі, завдання, методи, прийоми і технології виховного процесу можуть змінюватися в залежності від напрямку

морального виховання: від формування комунікаційних навичок до основ соціально-трудового, цивільно-правового, духовно-естетичного виховання і т.д. Поряд з цим, сучасному педагогу слід враховувати вплив і вирішальну роль навколишнього середовища на виховання дошкільника, відсутність в моральному вихованні принципу взаємозамінності і необхідність використання гнучкої системи педагогічного впливу на особистість дитини.

Література

1. Бакрадзе А.Т. Ідеал людяності і цінності людського життя //Філософська думка. – 1989. – №2. – С. 17-23.
2. Базова програма розвитку дитини дошкільного віку “Я у Світі – К., 2008. – 430 с.
3. Кулачківська С.Є. «Віковий аспект психічного розвитку дитини дошкільника»// Психічний розвиток дитини дошкільника. – К.: Світоч, 2004. – 75 с.
4. Леонтьев Д.А. Ценность как междисциплинарное понятие: опыт многомерной реконструкции // Вопросы философии, 1996. № 6.
5. Поніманська Т. Виховання людяності // Дошкільне виховання. – 2008. – № 2. – С 6-9.

ПЕДАГОГІЧНА ПРОСВІТА БАТЬКІВ ЯК СКЛАДНИК СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Т.О. Довженко, м. Харків

Історико-культурні корені ідеї педагогічної просвіти батьків у вітчизняній системі освіти й виховання криються у народному фольклорі, традиціях і вірування українського народу, що акумулювалися в народній педагогіці, створюючи образ ідеального батьківства. Розширення емпіричного досвіду виховання в дохристиянську добу послугувало підставою для соціального визнання цінності педагогічної просвіти батьків, яка організаційно й змістовно представляла собою єдиний комплекс світоглядного виховання батьків, доповненого елементами знань і практичного досвіду фізичної, трудової й моральної підготовки дітей. Спеціально не виокремлюючись із побутових виховних відносин, природного ритму життя суспільства, педагогічна просвіта батьків здійснювалася у формі наслідування старших членів роду, настанов, повчань, магічних ритуальних дій, ініціацій,